

Sygn. akt IV U 48/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 stycznia 2015r. w S.

odwołania G. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 18 listopada 2013 r. Nr (...)

w sprawie G. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 48/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 26 stycznia 1982r. Karta Nauczyciela i ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił G. J. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 30 września 2016r. wskazując, że Komisja Lekarska ZUS orzekła wobec niej okresową częściową niezdolność do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła G. J. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazała m.in., że jest chora na schizofrenię paranoidalną, pozostaje pod opieką PZP, odczuwa lęki, boi się wychodzić z domu. W jej ocenie wydając decyzję nie wzięto pod uwagę jej predyspozycji psychofizycznych, możliwości wykonywania dotychczasowej pracy oraz poziomu wykształcenia (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 6 listopada 2013r., która stwierdziła u ubezpieczonej okresową częściową niezdolność do pracy do 30 września 2016r., a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona G. J. do 30 września 2013r. uprawniona była do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 8 października 2012r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 30 września 2013r. k.148 akt rentowych). W dniu 21 sierpnia 2013r. ubezpieczona wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.154 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 września 2013r. ustalił, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2016r. (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 10 września 2013r. k.156 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczona skierowana została na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 6 listopada 2013r. ustaliła, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy do 30 września 2016r. (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia Lekarza Orzecznika k.16 tom dokumentacji medycznej akt rentowych i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 6 listopada 2013r. k.161 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 18 listopada 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (decyzja z 18 listopada 2013r. k.162 akt rentowych).

Ubezpieczona ma 49 lat i wykształcenie wyższe ogrodnicze. Przed ustaleniem prawa do renty w 2000r., ubezpieczona pracowała jako nauczyciel przedmiotów zawodowych. Pobierając rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, od 10 maja 2013r. ubezpieczona podjęła pracę na podstawie umowy o pracę na stanowisku osoby sprzątającej w firmie (...) Spółce Komandytowej z siedzibą we W.. Ubezpieczona wykonuje pracę w jednostce wojskowej (informacja o podjęciu pracy z 10 maja 2013r. k.151 i wniosek o ustalenie prawa do renty k.154 akt rentowych, wyjaśnienia ubezpieczonej k.25-25v – nagranie od minuty 1 do 6).

Ubezpieczona cierpi na schizofrenię paranoidalną w okresie długotrwałej remisji. Funkcjonowanie intelektualne opiniowanej jest w granicach normy. Brak jest zmian w ośrodkowym układzie nerwowym. Pod względem emocjonalnym i społecznym badaną cechuje tendencja do przeżywania negatywnych emocji, obniżonego nastroju, apatii, introwersji, podejrzliwości w kontaktach społecznych. Przejawia też wycofywanie się z kontaktów oraz niską motywację do podejmowania aktywności. Powyższe negatywne objawy utrudniają ubezpieczonej codzienne funkcjonowanie, ale nie uniemożliwiają go całkowicie. Od 2001r. ubezpieczona jest leczona tylko ambulatoryjnie z dobrym skutkiem. W ciągu dnia funkcjonuje prawidłowo. Dbą o wygląd i higienę, pracuje, wypełnia obowiązki domowe i załatwia sprawy urzędowe. Podczas badania psychiatrycznego nie ujawniała lęku i niepokoju. Wykazywała właściwą orientację auto-allopsychiczną. Nie zdradzała zaburzeń pamięci krótko i długoterminowej oraz zaprzeczyła objawom psychotycznym - omamom i urojeniom. Występujące u ubezpieczonej cechy wycofania społecznego i introwersji nie mają dużego nasilenia i aktualnie nie powodują u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy. Aktualny stan zaawansowania schorzenia, na które cierpi ubezpieczona powoduje u niej częściową niezdolność do pracy do 30 września 2016r. Niezdolność tego stopnia istniała w dacie badania ubezpieczonej przez Komisję Lekarską ZUS ,tj. 6 listopada 2013r. i trwa nadal (opinia biegłych psychiatry i psychologa z 25 września 2014r. k.28-30 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. J. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po

przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej kwestionującej stopień orzeczonej u niej niezdolności do pracy określonej przez organ rentowy na częściową niezdolność wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonej istnieje całkowita niezdolność do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalisty z zakresu psychiatrii i psychologii. Sporządzona na tę okoliczność w dniu 25 września 2014r. opinia biegłych w składzie psychiatra J. U. i psycholog M. K. z 25 (na k.28-30) dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczona nie jest aktualnie osobą całkowicie niezdolną do pracy. Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów uprawnionych do oceny stanu zdrowia ubezpieczonej, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej i badaniem ubezpieczonej. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona. Biegli rozpoznali u ubezpieczonej chorobę w postaci schizofrenii paranoidalnej w okresie remisji i mając na uwadze aktualne funkcjonowanie ubezpieczonej w przebiegu tej choroby, stwierdzili brak podstaw do orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy. Wskazali, że od szeregu lat ubezpieczona jest leczona ambulatoryjnie z dobrym skutkiem. Występują u niej negatywne objawy w postaci wycofania społecznego i introwersji, ale nie zaburzą one w istotny sposób jej codziennego funkcjonowania. Ubezpieczona dba o swój wygląd i higienę, pracuje zawodowo, wypełnia obowiązki domowe i załatwia sprawy urzędowe. Należy wskazać, że w sprawie została wywołana również opinia innego zespołu biegłych - psychiatry M. A. i psychologa A. J. (na k.9-11 akt sprawy), którzy odmiennie ocenili stan zdrowia ubezpieczonej wskazując, że jest ona całkowicie niezdolna do pracy. Analizując przedmiotową opinię Sąd doszedł do przekonania, że opinii tej nie można jednak uznać za miarodajną, gdyż ustalenia biegłych rozmiągają się w istotnych kwestiach z twierdzeniami samej ubezpieczonej. Otóż biegli stwierdzili, że ubezpieczona próbowała podjąć pracę, ale z uwagi na nasilenie urojeń prześladowczych i obawy przed kontaktami z ludźmi nie była w stanie pracować i wycofała się. Tymczasem, jak wynika z przedstawionych wcześniej ustaleń - opartych m.in. o wyjaśnienia samej ubezpieczonej - od maja 2013r. pracuje ona zawodowo w charakterze osoby sprzątającej i w pracy ma kontakt z wieloma osobami. Nie ulega wątpliwości, że okoliczność ta ma znaczenie dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonej i stopnia jej niezdolności do pracy.

Bezsporne jest, że z uwagi na schorzenie, na które cierpi ubezpieczona nie jest ona w stanie wykonywać pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami ,tj. pracy nauczyciela. Dlatego uzasadnione jest orzeczenie, że jest ona osobą częściowo niezdolną do pracy. W świetle powyższych ustaleń i wniosków zawartych w opinii biegłych z 25 września 2014r. brak jest natomiast podstaw do uznania ubezpieczonej za osobę całkowicie niezdolną do pracy, a zatem taką, która w myśl przytoczonej wyżej definicji ustawowej, utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał odwołanie ubezpieczonej za nieuzasadnione i na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie to oddalił.

Na marginesie wskazać należy, że w przypadku pogorszenia stanu zdrowia ubezpieczona może wystąpić z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do świadczenia.